

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Marie Žiškova, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Českého telekomunikačního úřadu na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi **Českým telekomunikačním úřadem** a **Obvodním soudem pro Prahu 4**, za účasti žalobce **F. M.** a žalované **Telefónica O2 Czech Republic, a. s.**, se sídlem v Praze 4 – Michle, Za Brumlovkou 266/2, o náhradu škody vzniklé nesplněním dohody o plnění telekomunikačních služeb v částce 16 583 Kč s přísl., vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 39 C 63/2006,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 39 C 63/2006, o náhradu škody vzniklé nesplněním dohody o plnění telekomunikačních služeb v částce 16 583 Kč s přísl., **je soud.**
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 10. 2007, čj. 39 C 63/2006 – 20, **se zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným zvláštnímu senátu dne 21. 3. 2008 navrhl Český telekomunikační úřad rozhodnutí sporu o pravomoc (kompetenčního sporu) podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, který vznikl mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 4 ve věci tohoto soudu, u něhož napadla žaloba žalobce F. M. proti žalované Telefónice O2 Czech Republic, a. s., o „náhradu škody nesplněním dohody o plnění telekomunikačních služeb“.

Žalobním návrhem ze dne 3. 4. 2006 se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud právní předchůdkyni žalované EUROTEL Praha, spol. s r. o., se sídlem v Praze 4, Vyskočilova č. 1442/1b), uložil povinnost zaplatit žalobci náklady na pořízení a instalování technického zařízení pro připojení k internetu v částce 2383 Kč s 12% úrokem z prodlení za dobu od 13. 1. 2005 do zaplacení, rozdílnou cenu mezi službami účtovanými žalovanou a ostatními provozovateli internetu ve výši 4200 Kč s 12% úrokem z prodlení od 19. 8. 2005, škodu vzniklou přerušením připojení ve výši 10 000 Kč s 12% úrokem z prodlení od 14. 11. 2005 a náklady řízení. Uvedl, že s předchůdkyní žalované uzavřel dne 13. 1. 2005 smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb pro rychlostní připojení k internetu, zaplatil základní poplatek ve výši 1783 Kč a převzal si technické zařízení pro mobilní připojování k internetu. Uvedenou smlouvu předchůdkyně žalované podle názoru

žalobce porušila přerušením internetového spojení z důvodu, že žalobce ve stanoveném termínu neuhradil fakturu za poskytované služby. Žalobce uvedl, že internetové spojení bylo přerušeno před dohodnutým náhradním termínem splatnosti neuhrazené faktury a že nemohl do doby svého odstoupení od smlouvy dne 14. 11. 2005 užívat služeb žalované (připojení k internetu) pro svou činnost. Neplněním smluvního vztahu ze strany žalované mu tedy vznikla škoda v celkové výši 16 583 Kč.

Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 24. 10. 2007, čj. 39 C 63/2006 – 20, řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění uvedl, že podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických telekomunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále také jen „zákon o elektronických komunikacích“), není dána pravomoc k rozhodování v této věci soudu, nýbrž Českému telekomunikačnímu úřadu.

Český telekomunikační úřad (dále také jen „Úřad“) poté podal zvláštnímu senátu v úvodu označený návrh. Popřel svoji příslušnost a uvedl, že předmětný spor mezi žalobcem a žalovanou se netýká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích, že vztah mezi žalobcem a žalovanou je vztahem soukromoprávním a že skutečnost, že žalobce požaduje uhradit náhradu škody z důvodu nesplnění dohody o plnění telekomunikačních služeb, nemá v daném případě žádný právní význam. Z těchto důvodů Úřad navrhl, aby zvláštní senát rozhodl tak, že příslušný k rozhodnutí je Obvodní soud pro Prahu 4.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a obecným soudem ohledně povinnosti k zaplacení částky 16 583 Kč s příslušenstvím z titulu náhrady škody, vzniklé nesplněním dohody o plnění telekomunikačních služeb, vycházel zvláštní senátu těchto úvah:

Zákon o elektronických telekomunikacích s účinností od 1. 5. 2005 zrušil zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, a rozdělil působnost ve vykonávání státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi Ministerstvo informatiky a nově zřízený Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona o elektronických komunikacích). Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) tohoto zákona rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon, Český telekomunikační úřad.

Podle § 129 odst. 1 věta první zákona o elektronických komunikacích rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§7) na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká *povinností uložených zákonem nebo na jeho základě*.

Žalobce se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 4 domáhal vydání rozsudku, kterým by byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci peněžité plnění z titulu náhrady škody. Na náhradu škody vznikl podle žalobního tvrzení žalobci nárok v důsledku porušení podmínek smlouvy o plnění telekomunikačních služeb právní předchůdkyní žalované. Škoda mu měla vzniknout přerušením internetového spojení z důvodu, že žalobce ve stanoveném termínu neuhradil fakturu za poskytované služby.

Formulací žalobního petitu znějícího na plnění (na zaplacení) tak žalobce vymezil předmět řízení (náhrada škody).

Podstatou kompetenčního sporu je pak otázka, zda má o povinnosti žalované uhradit žalobcem vyčíslenou škodu rozhodnout soud nebo správní orgán. Zvláštní senát přitom nesdílí názor Odpůrce (Obvodního soudu pro Prahu 4), že by rozhodování o tomto nároku spadalo do pravomoci navrhovatele. Důvodem (právním titulem), pro který se žalobce domáhá po žalované vydání předmětné částky, je náhrada škody. Je-li podání žalobce podle svého označení i obsahu žalobou na náhradu škody, přísluší rozhodovat o něm soudu v občanském soudním řízení. Soud nemůže popřít svou pravomoc jen proto, že podle jeho názoru by se měl žalobce domáhat sporné částky za použití prostředků správního řízení. Zvláštní senát je toho názoru, že při řešení tohoto kompetenčního sporu je podstatné, že náhrada škody je požadována v důsledku nesplnění smluvní povinnosti a že se tedy jedná o běžný soukromoprávní vztah ze smlouvy. Rozhodování o těchto věcech zákon o telekomunikacích nesvěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu; z kompetence soudů se proto tyto věci nevymykají (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Nelze považovat za určující okolnost, že příčina vzniku škody záležela v údajném neplnění povinností stanovených smlouvou o poskytování telekomunikačních služeb podle zákona o elektronických komunikacích. Proto zvláštní senát vyslovil, že rozhodnout o věci je v soudní pravomoci.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4, které výroku, jímž byla kompetence určena, odporuje.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. října 2008

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu